

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΗΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

7

1910

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΑΙΣΩΠΕΙΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΕΚ ΚΩΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Εἰς τὰς συλλογὰς Αἰσωπειῶν μύθων τὰς ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθεί-
σας ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 49 κ. ἔ. προσθέτω
ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν ἐκ τῶν φ. 176⁶ κ. ἔ. τοῦ ὑπ' ἀρ. 13 κώ-
δικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει εὐαγοῦς μονῆς Βατοπεδίου, γεγραμμέ-
νου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Οἱ μῦθοι οὗτοι ἐπιγράφονται
ἐν τῷ κώδικι *Μύθοι αἰσοποὶ λαμβικολὶ τετραστιχοὶ βραβίου*.
Ἐν δὲ τῷ τέλει αὐτῶν φέρονται τάδε· *Τέλος τῶν τοιούτων*
στίχων. Κατὰ ταῦτα προσγράφονται μὲν εἰς τὸν *Βάβριον*, οὗ τὸ
ὄνομα παρεφθάρη εἰς *βραβίου*, καθ' ἃ ἀλλαχοῦ εἰς *βαρβάρου*¹,
ἀλλ' ἀνήκουσι τοῦτο μὲν εἰς τὴν συλλογὴν τὴν ἄλλως γνω-
στὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ διακόνου Ἰγνατίου, τοῦτο δ' εἰς τὰ
κατὰ τὴν τοῦ Καρόλου Φρειδερίκου Müller ἔκδοσιν *Tetrasticha*
*a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata*². Καὶ περιέ-
χονται μὲν τινὰ τούτων ἐν ἄλλοις τε κώδιξι καὶ ἐν τῷ τοῦ
Δοχειαρίου 287³, εἶνε δ' ἢ ἐν αὐτοῖς παράδοσις λίαν ἐσφαλ-
μένη καὶ συμπίπτει τὸ πλεῖστον πρὸς τὴν τοῦ Βερολινείου κώ-
δικος 46, καθ' ἃ γίνεται δῆλον ἐκ τῶν παρὰ τῷ Müller ση-
μειουμένων διαφόρων γραφῶν. Χρήσιμον δ' οὐχ ἦττον ὑπέλα-
βον τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ κριτικοῦ ὕλικου
τῶν Αἰσωπειῶν μύθων. Καὶ ἐν μὲν τῇ καταγραφῇ τοῦ κειμένου
ἐπεζήτησα τὸν συνδυασμὸν τοῦ ὀρθοῦ ἐν τε τῇ γλώσσῃ καὶ τῷ
μέτρῳ πρὸς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐμμονὴν εἰς τὰς γραφὰς τοῦ
κώδικος (B), ὅπου δὲ ταῦτα δὲν εὐώδουντο, προέκρινα τὰς ὑπὸ
τοῦ Müller (Cg = παρὰ τῷ Crusius) προτιμηθείσας γραφὰς.

¹ Ἴδε Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ζ' σ. 50.

² Παρὰ τῷ *Otto Crusius* *Babrii Fabulae Aesopicae*, Ἐκ Λειψίας. 1897 σ.
264 κ. ἔ., 286 κ. ἔ.

³ Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ζ' σ. 50 κ. ἔ., 59 κ. ἔ.

Περιττὸν δ' ἐθεώρησα νὰ προσθέσω καὶ τὰς ἄλλως πολλὰς καὶ ποικίλας γραφὰς τῶν λοιπῶν κωδίκων, ἃς ὁ βουλόμενος εὐρίσκει ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσεσι τῆς ἐκδόσεως Müller, πλὴν τοῦ προμνημονευθέντος κώδικος τῆς μονῆς Δοχειαρίου (Δ), οὗ ὁ ἀντίστοιχος μῦθος, ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, ἐδηλώθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν παρενθέσει πρὸς τῷ τοῦ Ἰγνατίου ἢ τῶν Τετραστιχα κατὰ τὴν παρὰ Crusius ἐπεξεργασίαν τοῦ Müller.

Ἐν τέλει σημειωτέον, ὅτι οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ τῶν μύθων προσετέθησαν ὑπ' ἐμοῦ. Καὶ τοῦτο δὲ παρατηρητέον, ὅτι τὰ ἐπιμύθια ἐν ταύτῃ τῇ συλλογῇ προτάσσονται τῶν μύθων, καθ' ἃ ἐν τῇ τοῦ Δοχειαρίου, προηγείται δ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 2, 4-10, 12, 13, 15-52, 56 καὶ 59 συνήθως τὸ "Ὅτι, ἀνθ' οὗ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 3, 11 καὶ 14 φέρεται γεγραμμένον Τδ. Περιττὸν δ' ὑπέλαβον νὰ παραθέσω ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις τὰς ἐξ ἄλλων κωδίκων διαφοράς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διορθωθήτωσαν ὧδε τὰ ἐξῆς παροράματα τῶν ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 49 κ. ἐ. Αἰσωπέων μύθων. Ἐν σ. 52 στ. 16 ἀντὶ Διονυσίου γρ. Δοχειαρίου, ἐν σ. 52 στ. 24 ἀντὶ Διονυσιακοῦ γρ. Δοχειαρικοῦ, ἐν σ. 60 ἀρ. 5 ἐν τῷ Ἐπιμυθίῳ ἀντὶ τῶν γρ. τὰ, ἐν σ. 62 ἀρ. 11 στ. 3 ἀντὶ ἐμοῦ γρ. ἐξ ἐμοῦ, ἐν σ. 62 ἀρ. 14 ἀντὶ Ἰγνατίου 24 γρ. Ἰγνατίου 6 καὶ ἀντὶ σ. 273 γρ. σ. 266, ἐν σ. 65 ἀρ. 24 ἐν ταῖς διαφοραῖς ἀντὶ τοίους: τοίων Cr. γρ. τοίους Cr.: τοίων.

1 (Δοχειαρίου 1. Ἰγνατίου 1. Crusius σ. 264).

Εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι.

Ἄνδρὸς ποσὶ πατεῖτο πέτρινος λίων,
καὶ τις λέοντί φησι ατὴν ἰσχὺν βλέπεις ; ν.
α' Ἄλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἤδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν εἶδες ἀνθρώπους ὄντας λίθους.

1. ποσὶ ΒΔ 2. λέωντι ΒΔ φησὶν Δ ἰσχὺν Δ 3. ἤδεισαν Cr.: εἶδον ΒΔ 4. εἶδες ὄντας ἀνθρώπους ΒCr.: ὄντας εἶδες ἀνθρώπους Δ

2 (Δοχειαρίου 8. Ἰγνατίου 2. Crusius σ. 264).

Ἔστι δίκαιος μὴ συμφύρεσθαι.

Ἔθνει γεράνων πῆξέ τις σπορεύς πάγην,
μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν, ὅς θρήνει μέγα.

Ἔφη δ' ἄρετρεύς· Ὡς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἀλλ' ἢ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς σ' ἔχει.

1. πῆξέ Cr.: πῆξε Δ: ἐπῆξέ B τις BCr.: τις Δ 2. εἶλεν Cr.: εἶ-
πεν B: εἶχεν Δ 3. λέγω Cr.: λέγων ΒΔ 4. σ' προσέθηκε Cr.: λείπει ΒΔ

3. (Δοχειαρίου 17. Ἰγνατίου 3. Crusius σ. 265).

Ἔστι ἐν συμφοραῖς μὴ γαστρίζεσθαι.

Κλοιῶ λύκος πάχιστον ὄρων κύνα
«Δῆσας τίς ἐξέθρεψε τοῦτον ὧδ' ;» ἔφη·
«Κυνηγός». «Ἄλλὰ τοῦτο μὴ πάθοι λύκος·
ἐμοὶ φίλος λιμός γάρ ἢ κλοιοῦ βάρος».

Ἐπιμόθιον: γαστρίζεσθε 1. κλοιῶ BCr.: Ποῦ τίς Δ 2. Δῆσας τίς
BCr.: δεῖσας τίς Δ ὧδ' Cr.: ὅς δ' ΒΔ 3. τοῦτο μὴ πάθοι ΔCr.: μὴ
τοῦτο πάθοι B λύκος ΔCr.: λύκοις B 4. βάρος Cr.: κόρος ΒΔ

4 (Δοχειαρίου 20. Ἰγνατίου 4. Crusius σ. 265).

Ἔστι μορφῆς ἀπ' ἀρχῆς διακρούεσθαι.

Λέοντος ὑπνώττοντος ἀυχένος μέσον
φ. 177a διέδρα||μεν μῦς, ὅς ἀνέστη συντόμως.
Γελαῖ δ' ἀλώπηξ, καὶ λέων ἀπεκρίθη·
Οὐ μῦν πτοοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω.

Ἐπιμόθιον: Τὸ μορφῆς ἀπαρχῆς διακρούεσθε 2. διέδραμεν Cr.: διέ-
δραμε B: ἔδραμε Δ ὅς BCr.: ὁ δ' Δ 3. γελαῖ ΔCr.: γελαῖ B καὶ
BCr.: ὁ Δ 4. μῦν ΔCr.: μῆν B ὁδὸν δ' Cr.: δ' ὁδὸν Δ: ὁδὸν B

5 (Ἰγνατίου 5. Crusius σ. 255).

Ἔστι ἀλλοτρίοις κακοῖς μὴ ἐπιχαίρειν.

Λέων μάχην ἔστησε πρὸς ποτῶ κάπρω
γῦπες δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,
βρῶσιν τὸν ἠττηθέντα ποιῆσαι τάχει·
φίλους δ' ὄρωντες ἠστόχουν τῶν ἐλπίδων.

Ἐπιμόθιον: ἐπιχαίρει 1. ποτῶ Cr.: το τον B 2. γῦπες Cr.: γύ-
πες B 3. τάχει B: τάχα Cr. 4. φίλους Cr.: φίλου B

6 (Δοχειαρίου 12. Ἰγνατίου 37. Crusius σ. 278).

Ἵτι τοῦ πλείονος μὴ ἐρᾶν.

Ἔτικτε χρυσῶν φόν ὄρους εἰς ἅπαν,
καί τις πλανηθεὶς χρουσεραστής τὴν φρένα
ἔκτεινε ταύτην χρυσόν ὡς λαθεῖν θέλων.
Ἐλπίς δὲ μείζων δῶρον ὤλεσεν τύχης.

1. ἅπαν Cr.: ἅπαξ Δ 2. καί τις ΔCr.: καί τις B χρουσεραστής
ΔCr.: χρουσεραστής B 3. ἔκτεινε ΔCr.: ἔκτινε B θέλων Δ: ἄλ-
λοισ B: πλέον Cr.: 4. μείζων ΔCr.: μείζον B ὤλεσεν Cr.: ὤλε-
σε B: ὠλέκει Δ

7 (Ἰγνατίου 7. Crusius σ. 266).

Ἵτι ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.

Τράγῳ προσεῖπεν ἄμπελος «βλάπτεις σύ με
κέντρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον γὰρ ἂν βλάψεις, εὐρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοῦς οἶνον βλύσαι».

2. μὴ Cr.: μὴ B 3. ὅσον Cr.: λείπει B 4. θεοῦς Cr.: θεὸν B

8 (Δοχειαρίου 23. Ἰγνατίου 8. Crusius σ. 266).

Ἵτι μὴ γελᾶν πτώμα τοῦ πέλας.

Μῦς ἐκφέρει μὴν ἔργον ὄντ' αἰτίας·
οὓς χαλκίεις βλέποντες ἔστησαν γέλων.
Ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶν εἶπε· Μεστοὶ δακρύων,
ὡς οὐδὲ μὴν δύνασθε καὶν τρέφειν ἕνα.

Ἐπιμέθιον: γελᾶν 1. ἐκφέρει Cr.: ἔφερε Δ: ἤγε τις B ὄντ' αἰ-
τίας ΔCr.: ὄντα αἰτίας B 2. γέλων Cr.: γέλω B: γελῶ Δ 3. μῦς
BCr.: μῦς Δ 4. ἕνα τρέφειν Cr.: τρέφειν ἕνα B: ἀνατρέφειν Δ

9 (Δοοχειαρίου 21. Ἰγνατίου 38. Crusius σ. 278).

Ἵτι τὸν ἐν ἐξουσίᾳ θυμοῦ δεῖ κρατεῖν.

Λίοντα δορκας ὡς ἴδεν μεμνηότα

φ. 1776 || α' Ω μοῖρα θηρῶν, εἶπεν, ἀθλιωτάτη·

εἰ σωφρονῶν γὰρ δυσκάρθεκτος ἦν λέων,

πῶς οὐ μανεῖς δράσει μεστὰ δακρῶν;

Ἐπιμύθιον: θυμοῦ μή 1. ἴδεν Cr.: εἶδε BΔ 2. ὦ μοῖρα Cr.: ὦ μοῖρα Δ: ὦ μοῖ θῆρα B ἀθλιωτάτη ΔCr.: ἀθλιοτάτη B 3. εἰ σωφρονῶν BCr.: ἴσω φρονῶν B δυσκάρθεκτος BCr.: δισκάρθεκτος Δ 4. οὐ ΔCr.: οὐν E δράσει BCr.: δράσει Δ μεστὰ ΔCr.: μετὰ B

10 (Ἰγνατίου 9. Crusius σ. 267).

Ἵτι τὸ ἐν χερσὶ μικρὸν τοῦ ἐλπίζομένου
μείζονος αἰρετώτερον.

Φέρων ποταμοῦ πλησίον κύων κρέας

κύψας ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ἄλλον βλέπει.

Χανὼν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέως

ἀπεστέρητο παντὸς οὐπὲρ ἰκράτει.

Ἐπιμύθιον: ἐρετώτερον 1. φέρων ποταμοῦ πλησίον κύων κρέας B. Πρὸλ. S: [ψ]έρε π. πλ. κ. κρ. S: φέρων κύων τις πλησίον βείθρου κρέας Cr. 2. εἰς ὕδωρ ἄλλο B: ἄλλον εἰς ὕδωρ Cr. 3. λαχεῖν Cr.: λαβεῖν B 4. ἀπεστέρητο Cr.: ἀπεστερεῖτο B

11 (Ἰγνατίου 13. Crusius σ. 269).

Ἵτι παρὰ θεοῦ αἰτεῖν [τὰ] πρέποντα.

Κυρτὴ θεὸν κάμηλον ἐξήτει κέρασ,

ἣν ἐξεμυκτήριζε τῆς δυσβουλίας.

Σιμοῖ ταύτης λοιπὸν ὄτα καὶ κάραν,

ὡς ἂν γε παντάπασιν αἰσχίστη πέλη.

Ἐπιμύθιον: Τὸ παρὰ τὰ προσέθηκα πράττοντα 1. ἐξήτει ἱγραφα κατὰ τοὺς παρὰ Cr. κώδικας: ἐξήτει B: ἐξήτει Cr. 2. ἐξεμυκτήριζε Cr.: ἐξεμυκτήριζεν B 3. σιμοῖ Cr.: οὐ μοι B 4. γε Cr.: τε B αἰσχίστη πέλη Cr.: αἰσχίστος πέλει B

12 (Ἰγνατίου 10. Crusius σ. 267).

Ἵτι ὀφείλομεν τοῦ αἰτίου στοχάζεσθαι.

Ἄνδρὸς πόθον μετήξεν εἰς δούλην Κύπρις.

Ἡ δ' αὖ γ' ἔτιμα τὴν θεάν καθ' ἡμέραν,

ἕως καθ' ὕπνου φησὶ ἄμῃ τίμα σύ με·

τὸν ἄνδρα πημαίνω γάρ, οὐ φιλῶ σέ γε π.

Ἐπιμύθιον: ὀφειλομένου 1. εἰς δούλην Cr.: εἰς δούλην B 2. ἡ
Cr.: εἰ B γ' ἔτιμα Cr.: γε τίμα B θεάν Cr.: θεάν B 4. πη-
μαίνω Cr.: ποιμένω B φιλῶ B: ποθῶ Cr.: σέ γε Cr.: σέ σε B

13 (Ἰγνατίου 11. Crusius σ. 268).

Ἵτι φυλάττεσθαι τοὺς ὁμοφρονουῦντας.

Ὅμοφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόες,

οὓς οὐδὲ θῆρ ἔβλαπτε πολλάκις λέων·

ἔχθρας δὲ μίσει καὶ λόγοις διασχίσας

ἕκαστον οἶον ἐκβέβρωκεν ἀθλίως.

4. οἶον Cr.: οἶον B

14 (Ἰγνατίου 39. Crusius σ. 279).

Ἵτι φύσει μὴ μάχεσθαι.

Ἄνῆρ γαλῆν γυναῖκα πρὸς δόμους ἄγεν·

παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου·

νόμφη δὲ μὴν βλέψασα συντόνῃ τάχει

δίωκε τοῦτον μὴ τραπέισα τὴν φύσιν.

Ἐπιμύθιον: Τὸ φῆσει 1. γαλῆν Cr.: γαλῆν B 2. παρῆν Cr.: παρ-
ῆν B 3. μὴν Cr.: μῆν B

15 (Δοχειαρίου 6. Ἰγνατίου 12. Crusius σ. 268).

Ἵτι τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἔσοπτρον.

Γάμοις ἔχαιρόν βάτραχοι τοῖς Ἡλίου

φ. 178a καὶ τις πρὸς || αὐτοὺς εἶπεν· «ὦ δειλὸν γένος·

εἰ γὰρ μόνον τρέμοιμεν αὐγᾶς Ἡλίου,

τίς, εἰ γε τεκνώσει, τοῦτον βαστάσει;».

Ἐπιμύθιον: ἐσόμενον ἀπρόοπτον 1. γάμοις B τοῖς Cr.: τῆς B:
τοῦ Δ 3. τρέμοιμεν Cr.: τρέμεται Δ: τρέμοιτε ἔγραψα ἰν Νέω Ἑλληνο-
μνήμωνι Τόμ. Ζ' σ. 60 4. εἰ Δ Cr.: εἶ B τεκνώσειε ἢ Cr.: τεκνώσειε Δ
βαστάσει Cr.: βαστάσει ΒΔ

16 (Ἰγνατίου 21. Crusius σ. 272).

Ἵτι ἄ μὴ ἥσκηται τις μὴ μετιέναι.

Ἵδοῦσιν εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος ἥλον·
αἰτῶν δὲ μισθὸν πλήττεται λάξ τὴν γένυν.
Λύκος δὲ φησιν ἀπῶς μάγειρος ὦν πάλαι
ιατρικῆς μετῆλθον ἔργ' ἀναξίως ;».

1. Ἵδοῦσιν Cr.: Ἵδοῦσιν B εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος ἥλον B: ἥλον
εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος Cr.: 2. γένυν Cr.: γένυν B 3. φησιν Cr.:
φησι B μάγειρος Cr.: μάγηρος B

17 (Ἰγνατίου 22. Crusius σ. 272).

Ἵτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίαις ἀπιστον.

Πᾶσιν πέφυκε θηροὶ καὶ πτηνοὶ μάχη.
Ἵλω Λίβυσσα στρουθός, ἥ τοὺς δ' ἐπλάνα
εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον,
πτηνοῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηροῖν πόδας.

1. πᾶσιν Cr.: πᾶσι B 2. Ἵλω Cr.: Ἵλω B ἥ Cr.: ἥ B 3. ὄρ-
νις Cr.: ὄρνις B δὲ Cr.: καὶ H 4. θηροῖν Cr.: θηροὶ B

18 (Δοχειαρίου 19. Ἰγνατίου 23. Crusius σ. 273).

Ἵτι τὸ ἐκ πείρας ἀδύνατον προφασίζεσθαι.

Κερδῶ βότρυν βλέπουσα μακρᾶς ἀμπέλου
εἰς ὕψος ἤρτο καὶ καμοῦσα πολλάκις
ἐλεῖν ἀπέιπε· πρὸς δ' ἑαυτὴν ἀντέφη
«Μὴ κάμνε· ῥᾶγες ὀμφακίζουσιν μάλα».

Ἵπιμόθιον: πέρως 1. κερδῶ Cr.: κερδῶ ΒΔ βότρυν ΒΔ: βότρυν Cr.
βλέπουσα B: φέρουσα ΔCr.: μακρᾶς Δ: μακρᾶς B: μακρῆς Cr.:
2. ἤρτο ΔCr.: ἤρτο B 3. ἐλεῖν Cr.: ἐλθεῖν B: λαθεῖν Δ δ' ἑαυ-
τὴν Cr.: δὲ αὐτὴν ΒΔ ἀντέφη B: ταῦτ' ἔφη Cr.: μὴ ΔCr.: μὴ B
ῥᾶγες Cr.: ῥάγες B: ῥάγες B ὀμφακίζουσιν Cr.: ὀμφακίζουσαι ΒΔ

19 (Ἰγνατίου 24. Crusius σ. 273).

Ἔστι τὸ σωθῆναι ἀδυνάτοις καὶ χαριεῖσθαι [ἴσον] δοκτέον.

Ἦται λαβεῖν ἀγροικὸν λαγῶν ἱππότης.

Λαβῶν δὲ χεραὶ τοῦτον ἠρώτα «Πόσου;»

καὶ πῶλον ἐξήλαυεν. Ἄγροικος δ' ἔφη

«Μὴ σπιῦδε' σοὶ δῶρημα τοῦτον προσφέρω».

Ἐπιμόθιον: ἴσον προσέθηκα 1. Ἦται λαβεῖν Cr: Ἦν τις λαβῶν B
ἀγροικὸν B: ἀγροικὸν Cr. λαγῶν ἱππότης B: ἱππότης λαγῶν Cr.:
2. ἠρώτα Cr.: ἠρώτα B 3. ἀγροικος B: ἀγροῖκος Δ 4. τοῦ-
τον Cr.: τοῦτο B

20 (Ἰγνατίου 25. Crusius σ. 273).

Ἔστι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εὐπορα.

Βέλει τρώθη πρὸς στῆθος ἀετὸς πάλαι·

ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦστο πολλὰ δακρῶν.

Βλέπων δ' οἷστον εἶπεν ἐπιτερωμένον

«Παπαί, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύσει».

1. βέλει B: βέδλητό Cr. τρώθη (ἄγραφα κατὰ PAld¹: τρωθεῖσα B)
πρὸς στῆθος ἀετὸς πάλαι B: τις πρὸς στῆθος ἀετὸς βέλει Cr.
2. ἀλγῶν Cr.: ἀλγῶν B ἦστο Cr.: ἦτω B 3 οἷστον εἶπεν ἐπιτε-
ρωμένον Cr.: εἰς τὸν ἦλον (ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἦλον) ἐμπειπαρ-
μένον B 4. παπαί Cr.: λίκαι B

21 (Δοχειαρίου 7. Ἰγνατίου 26. Crusius σ. 274).

Ἔστι κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.

φ. 1786 || Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα·

« Εἴ που λέοντος ἴχνος εἶδες μοι φράσον».

« Σοὶ τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέλεις, δεῖξω πέλας».

« Ἰχνῶν, κυνηγὸς εἶπεν, οὐ ζητῶ πλέον».

Ἐπιμόθιον: ἀπάντων 1. τιν' Cr.: τίνα B εἶπε Cr.: εἶπεν B
ποιμένα BCr.: ποιμένι B 2. εἶδες Cr.: εἶδες BΔ 3. Σοὶ BCr.:
αὐτῷ Δ εἶπεν BCr.: λίκαι Δ πέλας BCr.: τάχα Δ 4. πλέον BCr.:
πλέων Δ

22 (Δοχειαρίου 10. Ἰγνατίου 27. Crusius σ. 274).

Ἵτι τὰ ἀλέθρια κέρδη ἴσον ζημίας.

Εἰςδῶσα κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθος
εὔρισκε δαίτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
ὡς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. Εἶπεν δὲ τις·
«Θέλεις προελθεῖν; Ὡσπερ εἰσῆλθες γίνου».

Ἐπιμόθιον: ἴσον 1. κερδῶ Cr.: κερδῶ B κοίλης Cr.: κύλης B
3. εἶπεν Cr.: εἶπε B 4. ὡσπερ εἰσῆλθες γίνου Cr.: γενοῦ ὡσπερ
εἰσῆλθες B

23 (Δοχειαρίου 5. Ἰγνατίου 28. Crusius σ. 275).

Ἵτι τὰ ἀλλότρια μὴ ἀπλείστως κερδαίνειν.

Βοὸς φαγὼν παῖς εἰς ἰορτὴν ἔγκατα
ἡμεὶ κεκληγῶς «Σπλάγχνα, μήτηρ, ἐκχίω».
Ἴ δ' αὖ γελῶσα «Μὴ φοβοῦ, φησί, τέκνον·
τῶν σῶν γὰρ οὐδὲν, ἀλλ' ἡμεῖς ἀλλοτριῶν».

Ἐπιμόθιον: ἀπλείστως κερδένειν 2. ἡμεὶ Cr.: ἔμει B: οἶμαι Δ
κεκληγῶς BCr.: κεκραγῶς Δ 3. ἡ BΔ: ἡ Cr. γελῶσα-φησί B
γελῶσα φησί (γελῶσα φησί Δ) μὴ φοβοῦ Cr.

24 (Δοχειαρίου 2. Ἰγνατίου 29. Crusius σ. 275).

Ἵτι τὸ ἐξ ἐράνου κάλλος διάλύεται.

Ἄλλοτρίοις πτεροῖσιν ἡμφισμένος
ἡῦχει κολοῖος ὄρνέων ὑπερφέρειν.
Πρώτη δὲ δῶρον ἢ χελιδῶν ἠρπάκει,
μεθ' ἣν ἄπαντες· εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

Ἐπιμόθιον: ἐξεράνου 2. ἡῦχει BCr.: ἡῦχει Δ κολοῖος ὄρνέων
ὑπερφέρειν ΔCr.: κωλυός ὄρνέων ὑπὲρ φέρειν B 3. πρώτη BCr.:
πρώτη Δ ἠρπάκει ΔCr.: ἠρπάκη B 4. εὐρέθη ΔCr.: ἡυρέθη B

25 (Δοχειαρίου 11. Ἰγνατίου 30. Crusius σ. 275).

*Ὅτι τὸ μέγα κέρδος ὑπὸ κακοῦ ἴσον ἐστὶ βλάβης.

Εἰς λαιμὸν ὄσταυν ἐμπεπήγει τοῦ λύκου,
μισθοῦ δ' ἑλών γέρανος ἤτει τὴν χάριν·
«Σφον τράχηλον ἐξ ἰμοῦ λαιμοῦ φέρων
μὴ δῶρον ἄλλο, φησί, πλὴν τούτου αἵτει».

Ἐπιμόθιον: ἴσον 1. τοῦ λύκου BCr.: τῷ λύκῳ Δ 2. μισθοῦ Cr.:
μισθῷ ΒΔ ἑλών ΔCr.: ἐλώντι Β: ἐλών τις Δ γέρανος ΔCr.: γερα-
νός Β ἤτει τὴν Cr.: ἤτει Β: ἤτοι Δ 4. μὴ δῶρον ΔCr.: δῶρον
μὴ Β φησί ΔCr.: φησὶν Β τούτου BCr.: τοῦτο Cr.

26 (Ἰγνατίου 31. Crusius σ. 276).

*Ὅτι ἐν καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.

Πύργου προκύπτων ἀρνός ἐσκώπτει λύκον
ὡς αἰσχρὸν, ὡς κάκιστον, ὡς μεστὸν φθόνου·
ἄνω δὲ βλέψας φησὶν «Οὐ σκώπτεις σὺ με,
πύργος δ', ὃς ὀπλίζει σε πρὸς μέγα θράσος».

1. ἐσκώπτει Cr.: ἐσκοπτε Β 2. φθόνου Cr.: φόνου Β 3. ἄνω δὲ
βλέψας Cr.: ἄνωθεν βλέπων Β σκώπτεις Cr.: σκόπτεις Β 4. ὃς Cr.:
ὃ Β

27 (Δοχειαρίου 15. Ἰγνατίου 32. Crusius σ. 276).

ψ. 179α || *Ὅτι τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτριον ἰσχύει.

Ἦλαυσε ταῦρον ἐξ εἰς κοίτης τράγος,
ὃν θῆρ λέων δίδωκεν. Εἶπε δὲ στένων·
«Εἴπερ με μὴ λέοντος ἐπτόει φόβος,
Ἰγnows ὅσον ταύρου τε καὶ τράγου σθένος».

Ἐπιμόθιον: τέχνης 1. ταῦρον BCr.: τράγος Δ εἰς Cr.: εἰς ΒΔ
τράγος BCr.: ταῦρον Δ 2. λέων Cr.: λείπει ΒΔ δίδωκεν ΔCr.:
έδίδωκεν Β 3. με μὴ ΔCr.: μὴ με Β ἐπτόει ΔCr.: ἐπτόη Β
τε BCr.: λείπει Β

28 (Δοχειαρίου 22. Ἰγνατίου 33. Crusius σ. 276).

Ἔστι ἀδικία προφάσεως εὐλόγος.

Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν «Οὐ πρόσθεν σὺ μοι
ὑδωρ τάραιτες;» α' Ἄρτι γαστρὸς ἐξίφων
καὶ πῶς ὑδωρ τάραιτον; ἀγνοῶ πότις.
α' Ἐπεὶ λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλις».

1. πρόσθεν σὺ BCr.: προσαινί γε σοὶ Δ μοι Cr.: μου B 2. τάραιτες BCr.: ταραίτιες B ἄρτι γαστρὸς BCr.: γαστρὸς ἄρτ' Δ
ἐξέφην Cr.: ἐξέφην B 3. ὑδωρ τάραιτον BCr.: ὠρῶρ ὑδωρ Δ
λέγεις δίκαια Cr.: οὐ δίκαια λέγεις B πάγκακος BCr.: πάγκαλος Δ

29 (Ἰγνατίου 34. Crusius σ. 277).

Ἔστι ἃ παραινεῖ τις ποιεῖτω πρῶτον.

α' Ὁρθῶς βαδίζειν εἶπε καρκίνος ἀτέκνον»,
μηδέ γε λοξῶς τὴν ὁδὸν παρατρέχειν».
α' Πρόελθε, μῆτερ, καὶ καθηγοῦ τοῦ τέκνου,
κάγῳ βλέπων ἔψοιμι πρὸς τὰς σὰς τρίβους».

Ἐπιμόθιον: τίς 1. Ὁρθῶς Cr.: Ὁρθῶς B καρκίνος Cr.: καρκίνος B 2. μηδέ Ἰγραφα: μή δέ B: μή δὴ Cr.: παρατρέχειν Cr.: παρατρέχεις B 3. πρόελθε Cr.: πρόσσελθε B 4. κάγῳ B ἔψοιμι Cr.: ἔψοιμι B

30 (Ἰγνατίου 35. Crusius σ. 277).

Ἔστι φανερόν ἀμάρτημα μὴ σοφίζεσθαι.

Ῥάβδω κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρασ'
ἢ προσπεσῶν ἰδεῖτο δακρῶν μέγα
«Μὴ δῆτα φήσης ταῦτα πρὸς τὸν δεσπότην».
Ἡ δ' αὖ γε φησὶ «Πλείον ἠχῆσει κέρασ».

1. Ῥάβδω B αἰγὸς αἰπόλος Cr.: αἰγὸς αἰπόλος B 2. ἰδεῖτο Cr.: ἰδεῖτω B μέγα Cr.: μέτα B δῆτα φήσης Cr.: δὴ σαφίσης B
4. ἦ B: ἦ Cr. φησὶ Cr.: φησὶν B

81 (Ἰγνατίου 36. Crusius σ. 278).

Ἔστι τῶν αἰτίων μὴ ἀναισθητεῖν.

Ὡμοις ὄνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας
 Φοίβου, τόπερ πᾶς προσκυῶν πίπτειν κάτω.
 Τύφῳ δ' Ἰπαρθεῖς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
 ἤκουσεν «Οὐ θεὸς σὺ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις».

Ἐπιμόθιον: τῷ αἰτίῳ ἀναισθητῆν 2. τόπερ πᾶς Cr.: τὸ περπᾶς B
 πίπτειν Cr.: πίπτει B

82 (Ἰγνατίου 43. Crusius σ. 280).

Ἔστι αἱ μεγάλοι ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι.

Ἔστιν θέλων τις αὐτ' ὀλίθρου παιδίου
 πλήττειν, πέτραν ἔσχιζε καὶ φιλεῖν θέλει.
 φ. 1796 Ἔστι δέ φησι || «Πῶς γένοιτο συμβάσεις,
 ἴως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἐγὼ βλέπω ; ».

Ἐπιμόθιον: ἐχθροὶ τις Cr.: λίθου B 3. φησι Cr.: φησὶν B γέ-
 νοῖντο Cr.: γένοιτο B 4. βλέπων Cr.: βλέπων B

83 (Ἰγνατίου 45. Crusius σ. 281).

Ἔστι βία καιροῦ μὴ ἀντιτάττεσθαι.

Ἀρῶν ἤγε ρεῖθρον πνεύμασι βεβλημένην
 αὐτὴ δ' ἔλιξι καὶ δόναξι πεύθετο,
 πῶς εἰσὶν ὀρθοί. «Πνεύμασιν δουλούμεθα
 πτώσις δ' ἰκείνων ἐστὶν ἡμῶν ἢ στάσις».

1. Ἀρῶν Cr.: Πρῶν B ἤγε Cr.: ἤγειρε B βεβλημένην Cr.: βε-
 βλημένοις B 2. ἔλιξι Cr.: ἔλιξι B πεύθετο Cr.: πευθέτο B
 3. εἰσὶν Cr.: εἰσὶν B 4. ἐστὶν Cr.: ἐστὶν B

34 (Δοχειαρίου 9. Ἰγνατίου 27. Crusius σ. 274).

Ἔστι κακούς μὴ εὖ ποιεῖν.

Ἐθαλπέ τις κυνηγός ἐν κόλποις ὄφιν
ὥρα κρύου· ἵπαι δὲ θέρμης ἤσθετο,
ἐπληξε τὸν θάλαψαντα καὶ κτεῖνε τάχος.
Οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοὺς εὐεργέτας.

1. κυνηγός B: γεωργός ΔCr.: 2. δὲ BCr.: δ' Δ θέρμης ἤσθετο Cr.:
θέρμη ἐκθετο B: ἤσθετο θέρμης Δ 3. κτεῖνε ἱγραφα κατὰ T: κτεῖναι BΔ:
κτείνει Cr.

35 (Δοχειαρίου 14. Ἰγνατίου 6. Crusius σ. 266).

Ἔστι ἐν τῷ καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαιρῶς ἐπιζητεῖν μάταιον.

Ἦται τροφήν μύρμηκα τίττιξ ἐν κρύει.
Μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε· «Πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις;»
«Ὡς ἐν θέρει, προσεῖπεν, ἦδεν ὀξέως».
Χειμῶνος ὄρχου, φησί, μὴ τροφῆς ἴρα».

1. Ἦται ΔCr.: Ἦτοι B μύρμηκα Cr.: μύρμικα B: μύρμικι Δ
2. εἶπε ΔCr.: εἶπεν B 3. ἦδον ΔCr.: εἶδον B 4. χειμῶνος BCr.:
χειμῶνα Δ φησί Cr.: φησὶν BΔ

36 (Δοχειαρίου 16. Ἰγνατίου 44. Crusius σ. 280).

Ἔστι ἐκ [τῶν] πέλας γινώσκειν ἑαυτὸν.

Θανεῖν ἴθιντο πτώκις ἢ ζῆν ἐν βίῳ
ὡς εὐτελεῖς, ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἄγαν.
Λίμνη δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ὑπηγμένοι
ἴσχον, φυγόντων βατράχων, θράσος μέγα.

Ἐπιμόθιον: τῶν προσέθηκα κατὰ RF - ἑαυτὸν ἱγραφα κατὰ RF: αὐτὸν B
1. Θανεῖν ΔCr.: Θανεῖν B ζῆν ΔCr.: ζεῖν B 2. εὐτελεῖς ΔCr.:
ἀπελεῖς B ὡς ὄντες Cr.: ὄντες BΔ ἀδρανεῖς ΔCr.: ἀδρανεῖς B
3. ἑαυτοὺς Cr.: ἐαυτοῖς Δ: αὐτοὺς B ἐμβαλεῖν ΔCr.: ἐμβαλλῶν B
ὑπηγμένοι ΔCr.: ἠπηγμένοι B 4. φυγόντων βατράχων BCr.:
βατράχων φυγόντων Δ

37 (Δοχειαρίου 18. Ἰγνατίου 16. Crusius σ. 270).

Ἵτι φυλάττεσθαι πολεμίων ὑπόκρισιν δεῖ.

Κάμνουσαν ὄρνιν εἶδεν αἰλουρος νόσῳ,
πρὸς ἣν εἶπεν .Πῶς ἔχει τὰ τῆς νόσου;»
Τρέμουσα δ' εἶπεν «Εἰ παρέλθοις μακρόθεν,
ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν».

Ἐπιμόθιον: φυλάττεσθε B 1. ὄρνιν ΔCr.: ὄρνιν B 2. εἶπεν BCr.:
εἶπεν Δ ἔχει Δ: ἔχεις BCr.: ἔχει Δ: ἔχεις BCr.: 8. παρέλθοις BCr.:
παρέλθης B

38 (Δοχειαρίου 23. Ἰγνατίου 20. Crusius σ. 271).

Ἵτι γνωσιμαχεῖν ἐκ πείρας διδασκόμεθα.

Μάχην λέων συνῆψεν ἀνδρὶ τοξότη.
Βέλει τυπείς δὲ πᾶσι θηρσὶν εἶπε τοιάδε·
«Εἰ γὰρ προπομπούς εὐπορεῖ τοίους ὄγε,
τίς αὐτὸς εἴη συστάδην ὠρμημένος;»

Ἐπιμόθιον: γνώσει μαχῶν 1. συνῆψεν ΒΔ: συνῆπτεν Cr 2. βέλει
τυπείς BCr.: βέλει τυπτεῖς B θηρσὶν εἶπε τοιάδε Cr.: πᾶσι θηρσὶν
ἠπύει B: ὡς ἀθυμῶν ἐδόξα Δ 3. προπομπούς Cr.: πρόπομπούς B:
προπομπῶν Δ εὐπορεῖ ΔCr.: ἀπορεῖ B τοίους BCr.: τοίων Δ
ὄγε ΔCr.: ὄγε B 4. τίς BCr.: τί Δ συστάδην ὠρμημένος ΔCr.:
συστάδιν ὠρμημένοις B

39 (Ἰγνατίου 14. Crusius σ. 269).

φ. 180α

Ἵτι τὸ περισσὸν ἐπιδλαβές.

Πηγαῖς ἑαυτοῦ δορκὸς ἐβλεπε θείαν·
λεπτὸς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δ' εἰς κέρασ.
Ἵτης δὲ τὸν λέοντα φεύγων ἐκ μίσσης
θνήσκει πιδηθείς οἷς ἔχαιρεν ὡς μᾶλλον.

1. ἑαυτοῦ Cr.: ἑαυτῆς B δορκὸς ἐβλεπε ἱγραφα: δορκὸς ἐβλεπε B:
προσδλέπων δορκὸς Cr. 2. μωμεῖτο Cr.: μωμεῖτω B χαῖρε Cr.:
χαίρει B εἰς Cr.: εἰ B 3. δὲ τὸν Cr.: δ' ἐγ' ὡς B φεύγων Cr.:
φεύγειν B 4. μᾶλλον B: μάτην Cr

40 (Ίγνατίου 16. Crusius σ. 281).

Ἵτι προέχοντι μὴ ἔριζε.

Πρὸς τοξικὴν ἤριζε πατρὶ Λυξίας,
ἀπ' ἀντολῆς δ' ἐπέμψεν εἰς δύσιν βέλος·
ὁ Ζεὺς δὲ τοῦτον εἰς τοσοῦτον προφθάσας
ἔφη στραφεῖς, ἄῤω τέκνον, εἰπὶ ποῦ βάλω·

1. πατρὶ Cr.: πατρίς B 2. ἀπ' ἀντολῆς ἴγραφα: ἀπανταλῆς B: ἀπ' ἀντολῶν Cr. 3. δύσιν Cr. δῦσιν B 4. βάλω Cr. βάλεις B

41 (Ίγνατίου 15. Crusius 269).

Ἵτι ἐχθρῶν ἐπαίνοις μὴ πιστεύειν.

Τυρὸν κόραξ ἔδακνε, κερδῶ δ' ἠπάτα
«Εἰ γλώσσαν εἶχες, Ζηνὸς ἦς ὄρνις μέγας».
Κόραξ ῥίπτει τυρὸν †, ἢ δ' εἶλεν τάχος·
«Ἐχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δὲ σοι λείπει».

1. κερδῶ Cr.: κρεδῶ B ἠπάτα Cr.: ἠπάτα B 2. εἶχες Cr.: ἤχεσε B ἦς ὄρνις Cr.: ἦς ὄρνις B 3. κόραξ εἶλε τάχος ἀμέτρως B καθ' ἃ καὶ ὁ Βερολίνοιος κώδ. 46: ὁ νῆπιος δ' ἔκραζεν, ἢ δ' εἶλεν τυρὸν Cr.: 4. νοῦς δὲ σοι λείπει B, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ Βερολίνοιῳ: νοῦν πτήσαι δ' ἔφη Cr.

42 (Ίγνατίου 19. Crusius σ. 271).

Ἵτι τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια διαλύεται.

Φέρων λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος
ἠῦχει λέων εἶναι τις, αἰπόλους τρέπων.
Ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λιοντῆς εὐρέθη,
τοῦτον μυλῶν ἔμνησε τῆς ἀταξίας.

- Ἐπιμέθιον: τὰ πρόσθετα λύεται 2. ἠῦχει Cr.: ἠῦχε B λέων εἶναι τις αἰπόλους Cr.: λεοντιεῖναι πόλους B 4. τοῦτον μυλῶν Cr.: μύλοις τοῦτον B

43 (Ἰγνατίου 18. Crusius 271).

Ἵτι τοῖς μὴ ὠφελούσι καὶ βλάβη παραπίπτει πολλάκις.

Ὡς ἀκρίδας θήρεισι παῖς τις, σκορπίῳ
 χεῖρα πρότεινεν· ὅς δὲ «Μὴ ψεύσης» ἔφη·
 ὡς εἴ γε μου ψεύσεως ἐκ κόλπων στένων
 καὶ τὰς ἀληθείας ἐκκενώσεις ἀκρίδας·.

Ἐπιμόθιον: ὠφελούσι 1. παῖς Cr. παῖς B 2. ὅς Cr.: ὁ B 3. ἐκ
 κόλπων στένων Cr.: στέρων ἐν κόλπῳ B 4. ἀληθείς ἐκκενώσεις Cr.:
 ἀληθείς ἐκκενώσεις B

44 (Tetrasticha 15. Crusius σ. 290).

Ἵτι τὰ τέλη δεῖ σκοπεῖν εἰθ' οὕτως ἐγχειρεῖν.

Πέπτωκα κερδῶ πρὸς βαθύκρημον φρέαρ,
 πρὸς ὃν τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως·
 ὑφ' οὐπερ αὐτὴ τοῦ βάρους σισωσμένη
 ἐκερτόμησεν ὡς ἄνουν πωγωνίαν.

Ἐπιμόθιον: εἰθ 1. κερδῶ Cr.: κερδῶ B βαθύκρημον Cr.: βαθύ
 κρυμνόν B 2. ὃν Cr.: ὁ B κάτεισι Cr.: κάτεισιν B 4. ἄνουν
 πωγωνίαν Cr.: ἄνους πωγωνίας B

45 (Tetrasticha 16. Crusius σ. 290).

Ἵτι κρεῖσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους
 τὸ τῆς ψυχῆς.

φ 1806 || Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
 ἦνπερ κατηυτέλιξε κερδῶ τοῦ θράσους,
 ταύτης ἑαυτὴν οὖσαν ἐξηρημένην
 ὡς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλῃν.

1. ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις Cr.: ποικίλμασι τέρπετο παρδά-
 λις B 2. κερδῶ Cr.: κερδῶ B

46 (Tetrasticha 9. Crusius σ. 288).

Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς χαροποῖς μεταβάλλεσθαι.

Εἶλκον σαγήνην ἄνδρες ἐκ βάθους πάλαι,
 ἥσπερ τὸν ὄγκον ἐνθροῦντες εὐθύμουν.
 Λιθῶν δὲ πλείστων ἦν, ἤττον δὲ ἰχθύων.
 Τὴν χαρμονὴν σύγκρατον εἶχον τὴν λύπην.

Ἐπιμόθιον: χαροποιοῖς 1, Εἶλκον σαγήνην Cr.: Εἶλκον σαγήνην B
 3. ἦν ἤττον δὲ ἔγραφα: ὦν ἤττον δ' B: εὐρεθέντων δικτύοις Cr.
 4. τῆ χαρμονῆ Cr.: τὴν χαρμονὴν B

47 (Ἰγνατίου 56. Crusius σ. 284).

Ὅτι χαλεπώτεραι αἱ ἀπροσδόκητοι συμφοραί.

Πῆξεν χειλιδῶν νοσσιὰν κριτηρίου
 ὑπερθεν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάψε δράκων.
 Ἥ δ' ὡς ἔφησεν αὐτῷ πολυστόνου τύχης,
 ὅπου περ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνην.

Ἐπιμόθιον: χαλεπώτεροι 1. Πῆξεν Cr.: Πῆξε B 2. βλάψε B:
 βλάπτει Cr. 3. δ' ὡς ἔγραφα: δός B: αὐτ' Cr. πολυστόνου τύχης Cr.:
 πολυστόμου τύχεις B

48 (Ἰγνατίου 57. Crusius σ. 285).

Ὅτι πολλάκις καὶ ἐπίνοιαι εἰς συμφορὰς τελευτῶσι.

Περῶν ποταμὸν φόρτου ἤγ' ἄλων ὄνος,
 ἐν ᾧ περ ὡς πέπτωκα, κουφίσθη βάρους.
 Σπόγγων δ' ἐπειτα πλῆθος οὕτως ὡς φέριν,
 πεσῶν ἰκοντί δυστυχῶς ἀπεπνίγη.

1. ἤγ' ἄλων Cr.: ἤγεν ἄλός B 2. κουφίσθη Cr.: κουφισθεῖς B
 4. δυστυχῶς ἀπεπνίγη Cr. δυστυχῶς ἀπεπνίγεται B

49 (Ἰγνατίου 50. Crusius σ. 282).

Ἵτι ἀδύνατος οὔτε παρῶν οὔτε ἀπλῶν ἐπιδραδῆς
ἢ ὠφέλιμος.

Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρασ ταύρου πάλαι,
ὄνπερ εἶρετο ἤνπερ ἐκπῆναι θέλει.

Ἦχουσι δ' αὖ ὤπερ οὐκ ἴγνων καθημένου,
οὐδ' ἂν ἀποπτήσειας ἀσθησιν λάδωσ.

- Ἐπιμόθιον: ἀδύνατον 2. ὄνπερ Cr.: ὄνπερ B εἶρετο B: κέλευεν Cr.
ἐκπῆναι Cr.: ἐπῆναι B 3. ἴγνων ἱγραφα κατὰ F: ἴγνω BCr.
4. οὐδ' ἂν ἀναποπτήσειας ἱγραφα: οὐδ' ἀναποπτήσειας B: οὕτω δὲ μὴ
πτήσαντος Cr. λάδω B: λάδω Cr.

50 (Ἰγνατίου 49. Crusius σ. 282).

Ἵτι μάταιοι οἱ προσφεύγοντες οἷς τὸ ἀδικεῖν ἐστι σύμφυτον.

Φραγμοὺς ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλειν
ὀλισθάνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη
ἴξεστο πέλμα, λαιδῶρει δὲ τὴν βάτον.
αὖ Μίμφου σεαυτὴν ἢ δ' ἴφη εἰ μὴ ἴμην φύσιν.

- Ἐπιμόθιον: ἐπισύμφυτον 1. ὑπερβαίνειν Cr.: ὑπερβένειν B
3. λαιδῶρει Cr.: λαιδωρεῖ B 4. σεαυτὴν Cr.: σ' ἑαυτὴν B ἢ δ'
(ἢ δ' B) ἴφη μὴ ἴμην (μῆμην B) φύσιν B: μὴ φύσιν γ' ἑμὴν ἴφη Cr.:

51 (Tetrasticha 6. Crusius 287).

Ἵτι οἱ τὰ ἴδια ἐπιτηδεύματα καταλιμπάνοντες δυστυχοῦσι.

Ἰχθὺν λάρος βίβρωσκα, θνήσκει δ' αὖ τάχει·
φ. 181a πρὸς ὄνπερ || ἐξέφησεν ἰκτίνος λέγων
αὖ Πίπονθας ὡς δίκαια, δύστηνον κέρα·
πλωτῶν δαιταν πτηνὸς γὰρ ὦν μὴ φίλει.

- Ἐπιμόθιον: Ἵτι τὰ ἐπιτηδεύματα 1. θνήσκειτε Cr.: θνήσκειν B
αὖ Cr.: αὖ B 2. ὄνπερ Cr.: ὄνπερ B ἰκτίνος Cr.: ἰκτίνος B
3. δύστηνον κέρα Cr.: δύστινον κέρα B 4. γὰρ ὦν Cr.: ὦν γὰρ B
φίλει Cr.: φίλος B

52 (Tetrasticha 8. Crusius σ. 288).

Ὅτι οἱ κακοῦργοι γνωσθέντες ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων
γίνονται.

Ἡ αἶψ νομῆς ἱρώσα κρημνῶ βόσκειτο
ταύτη δὲ λύκος ἰνδίων τροφῆς ὄλωσ
ἔφησά λειμῶν' εὐθαλῆ κάτω πέλειν
αὐτῆ δὲ ταύτης μὴ φρονεῖν τροφῆς ἔφη.

Ἐπιμύθιον: ἀνόνητοι τῶν τεχνημάτων 1. νομῆς-βόσκειτο Cr.: κό-
σκετο κρημνῶ νομῆς ἱρώσα B 3. λειμῶν' Cr.: λειμῶν B πέλειν B:
βλέπειν Cr. 4. αὐτῆ δὲ Cr.: αὐτῆ γε B ἔφη Cr.: δ' ἔφη B

53 (Tetrasticha 3. Crusius σ. 287).

Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.

Λύκον κύνας πλήξαντες ἀχρηστον λίπον
τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἄρν' ἔλεξε τοιάδε
«Οἶσον ποτὸν διψῶντί μοι». Τῷ δ' ἀντίφη
«Θοῖνη γινοίμην εἰ ποτὸν σοι προσφέρω».

1. ἀχρηστον ἱγραφα κατὰ Εβδ ἀχρηστον B: ἀχρεῖον Cr. 2. ἄρνε λέξε
τοιάδε B: ἄρν' ἐλιπάρει λέγων Cr. 3. διψῶντι μοι τῷ B: διψῶντι
τούτῳ Cr.

54 (Tetrasticha 17. Crusius σ. 290).

Τινὲς διὰ φόβον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπίπτουσιν.

Φεύγουσα θηρεύοντας ἔλαφος κάλαι
θηρὶ προσεμπίπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
Ἵφ' οὐ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξε σὺν γόφ'
«Πῶς ἄνδρας ἔκφεύγουσα θηρὸς ὠλόμην;».

Ἐπιμύθιον: διαφόβον 1. ἔλαφος Cr.: ἐλάφους B 2. προσεμπί-
πτωκεν Cr.: προσδέμππτωκεν B 3. σχεθεῖσα Cr.: συσχεθεῖσα B

55 (Tetrasticha 10. Crusius σ. 258).

Τινὲς ἐτέρων μοχθούτων αὐτοὶ προσποιούνται κάμνειν.

Εἶλκον βόες ἀμάξαν, ἢ δ' ἤχει μέγα·
 πρὸς ἣν στραφέντες οἰδ' ἔφησαν ᾧδέ πως·
 «Ἡμῶν πονούντων τῷ πολυστόνῳ βάρει,
 αὐτὴ γόμος πέλουσα κέκραγας μάτην».

Ἐπιμόθιον: προσποιούνναι 1. ἤχει Cr.: ἤχει B 2. ἣν Cr.: ἣν B
 οἰδ' Cr.: ταῦτ' B 3. πως B: πᾶ Cr. 4. αὐτὴ γόμος Cr.: αὐτῆ
 γόμῳς B

56 (Ἰγνατίου 54. Crusius σ. 284).

Ὅτι τὸ ἀνώμαλον καὶ ἐπιβλαβές.

Ἐρωμένας δύο εἶχε μιξόθριξ ἀνήρ.
 Χρόνῳ διεννηνοχῦσαι πάντη καὶ τρόπῳ
 ἢ μὲν μελαίνας, ἢ δὲ λευκὰς ἔκφερον.
 Ἐξ ὧν ψιλωθεὶς πασιν ὠράθη γέλωσ.

1. δύο Cr: δεῖ B εἶχε μιξόθριξ ἀνήρ B: εἶχεν ἀνήρ μιξόθριξ Cr.
 3. ἢ B: ἢ Cr. μελαίνας Cr.: μελένας B ἢ B: ἢ Cr. ἔκφε-
 ρον Cr.: ἐξέτεμ B 4. ἐξ Cr.: εἰς B γέλωσ Cr.: γέλωσ B

57 (Ἰγνατίου 52. Crusius σ. 283).

Πρὸς τοὺς παρὰ δύναμιν πράττοντας.

Ἄστρους περισκοπῶν τις ἀστεροσκόπος
 πίπτει λεληθῶς εἰς φρέαρ. Τυχῶν δὲ τις
 ὀδοιπόρος στένοντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
 «Νοῦν θεὸς ἄνω, βέλτιστε. τὴν γῆν οὐ βλέπεις;»

τις Cr.: τίς B 2. λεληθῶς Cr.: λεληθῶς B

58 (Tetrasticha 14. Crusius σ. 290).

Οὐ δεῖ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους δούλους
τῶν παλαιῶν.

Ποιμὴν ποτ' αἰξίν ἀγρίαις τροφήν φέρων
κατημέλησεν ὧν περ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ὥρα. Καὶ παρούσης αἰθρίας
φθορὰν ἔφευγον μὴ πάθωσιν ἡμέραν.

*Επιμόθειον: Εἰ φιλεῖν προσφάσει 1. ποτ' αἰξίν Cr.: ποτὲ αἰξίν B
τροφῆν B; βρώσιν Cr.: 2. κατημέλησεν Cr.: κατ' ἡμέλησαν B
3. αἰθρίας Cr.: αἰθρίας B

59 (Ἰγνατίου 51. Crusius σ. 283).

*Ὅτι τοὺς εὐεργέτας οὐ δεῖ κακῶσαι.

*Ἐλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγῆται,
ἧτις δασεῖαις ἀμπέλοις ἀπικρύβη.
Τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἰθιράθη.

*Ἐπιμόθειον: τοῖς εὐεργέταις 2. δασεῖαις Cr.: δασείας B 3. δὴ Cr.: δὲ B